OMAHA.

The Bohemian Weekly

"POKROK ZAPADU"

"PROGRESS OF THE WEST"

is a good and cheap advertising medium for the City of Omaha's businessmen, there being in Omaha over 100 families of the Bohemian Nationality reading it.

RATES OF ADVERTISING.

Local Notices 20cts per line, by the month 10 cts. Single insertion not less than 40cts.
Standing advertisements
one square yearly $12.00
" " 6 month $7.00
" " 3 " $4.00
" " 1 " $1.50
Larger spaces by special contract.
☞ Business cards $15.00 a year.

Jízda drah v Omaha.

DO OMAHA.		Z OMAHA.
UNION PACIFIC.		
Daily Express	3:00 odp.	11:30 rano
Daily Mixed	9:00 r.	5:00 odp.
Daily Freight	6:45 odp.	5:00 rano
"	3:30 "	6:45 "
DRÁHA BURLINGTONSKÁ.		
Express	10:00 rano	3:15 odp.
Mail*	10:40 odp.	5:10 rano
CHICAGO, ROCK ISLAND & PACIFIC.		
Mail	*10:40 odp.	*5:30 rano
Express	10:00 rano	3:15 odp.
CHICAGO & NORTHWESTERN.		
Mail	*10:40 odp.	*5:10 rano
Express	10:00 rano	3:15 odd.
KANSAS CITY, ST. JOE & C. BL.		
Morning Express	10:00 rano	5:30 Odp.
Evening Express	6:40 odp.	2:50 odp.
OMAHA N. WEST. & SIOUX CITY & PACIFIC.		
Mail Express	*2:15 odp.	*8:15 rano

* Vyjma neděle.

POŠTOVNÍ HODINY.

Psaní přijímají se denně:

Pro západ	do 11 hodin rano.
Pro východ	do 4:30 odp.
Pro jih	do 4:30 odp.
Pro jih	do 10 hod. odp.
Pro sever	do 7:45 rano.

V neděli otevíra se pošta od 12 do 1 odp.

Psaní přichazí denně:

Ze západu	2:20 odp.
Z vychodu	11:00 rano
jihu	3:00 odp.
"	7:00 "
Ze severu	3:50 "

C. E. Yost, poštmistr.

OBCHODNI PŘEHLED.

POKROK ZAPADU

Tydenník politický, poučný a zabavný, vychází každé středu v Omaha, Neb. Předplatné jest $2 20 ročně, $1 10 šletně, [illegible] čtletně, s poštovní zasílkou.

Tiskarna a redakce naleza se na **Farnham ul. č. 138**, mezi 9. a 10.

☞ Adresa jest:
„Pokrok Západu",
OMAHA, NEB.

TYDENNÍK
OMAHA WEEKLY BEE
vychazi ve středu, a stojí $1.00 na rok.

THE OMAHA DAILY BEE.
Denní list, redigovaný a vydávaný od
E. Rosewatra.
největší a nejlepší list v Nebrasce, stojí jen $8 00 na rok. — 15 ctů. na tyden

POKROK ZAPADU
("PROGRESS OF THE WEST")
A Bohemian Weekly.
Office: 138 Farnham Str.
The "*Pokrok Zapadu*" is the only Bohemian paper in the State. It circulates in every city and county, and business men will find in an excellent advertising medium.
RATES OF ADVERTISING:
one Square yearly $12.00
" " 6 Months 7.00
" " 3 " 4.00
" " 1 Month 1.50
☞ *Larger spaces by special contract.*

Český hostinec,
němž přichozí naleznou vlasteneckého přivitaní a obsloužení, drží
VÁCLAV KUČERA,
ulici, v předměstí zvaném "Praha",
OMAHA, NEB.
Ptejte se na "BOHEMIAN HALL".
Česka chutna strava, výborne pivo, lihoviny a doutníky.
Přízni krajanů odporučuje se s úctou
[illegible] V. KUČERA.

Franty Pivoňky
NOVY HOSTINEC ČESKY
V OMAHA, NEB.,
vedle nádraží dva bloky od nového vystavovaleckého domu.
☛ *roh 7. a Johnson ulice*
Krajaní budou obslouženi vždycky nejlepšími pokrmy, nápoji a doutníky všeho druhu.
PORADU stran pozemků a krajin poda ochotně hostinský z vlastní zkušenosti. (9)

Cechové v Saline Co. !
Chcete-li dobré zboží v oboru
☛ SEDLÁŘSKÉM, ☚
kupujte od
Ig. F. Steidl,
v Crete, na Main Avenue proti českému kováři.
Zde naleznete největší zásobu, nejlepší výběr, nejúhlednější práci, nejtrvanlivější zboží a nejlevnější ceny. Spravkam pozornost se věnuje. Za všechno zboží i práci se ručí. Přijďte a přesvědčte se že učiníte dobře, budete-li kupovati od českého sedláře. (224)

Nenech vypadávati si vlasy, když to můžeš zameziti užíváním Hall's Vegetable Sicilian Hair Renewer.

Do Fremont, Neb., a okolí!
Nejlepší otevřel ve Fremont pěkně zařízený
SALON,
roh ulic Broad & Čtvrté,
a zve všecky rodaky v [illegible] okolí, by jej [illegible] svou návštěvou. Obsluha co nejslušnější pivo jako malvaz! S úctou
(31) **Jos. Wisne** !

FARMERS' HOME.
český
HOSTINEC
u Petra Ranka.
v Schuyler Colfax County Neb.
Oznamuje svým rodakům, že má všeho druhu ty nejlepší nápoje, i doutníky za tu nejlevnější cenu.
Má to nejlepší pivo z Omaha, je jako malvaz. Přijďte a přesvědčte se.
NA ZDAR! PETER RANK.

Domov farmerův
-a-
ČESKÝ HOSTINEC
Jana Janečka
Schuyler, Colfax Co., Neb.
Všeho druhu nejvýtečnější nápoje jakož výborné doutníky lze u něho dostati.
☞ Drží též prostranné stáje pro koně. Obsluha nalezneté vždy co nejlepší!
Přijďte a přesvědčte se!
S úctou Jan Janeček.

Zprávy z Cech.

Dělníkům Stroussbergovy vagonky v Bubnech nebyla dosud čtrnáctidenní mzda vyplacena, poněvadž správce konkursní podstaty advokát dr. Tragy nebyl dosud s to, aby sehnal tolik peněz, by mohli býti dělníci aspoň částečně vyplaceni. Od 14 dnů přicházejí dělníci každodenně do továrny, žádajíce zaplacení mzdy, ale úřadníci je stále odkazují na jindy. Dělníkům vydání na místě mzdy pokladniční poukázky, které však nikdo ani zadarmo nechce a proto trpí nyní asi 400 dělníků nouzi. Některým nabízí se sice výdělek u dráh s denní mzdou 70 k., ale dělníci ti musili by odejíti z Prahy na venkov, což jest pro četné rodiny takřka nemožno. Na blízku vozovky v Bubnech jest neustále osm policejních strážníků a tolikéž tajných; avšak dělníci nezavdali policii ještě ani v nejmenším příčiny k zakročení.

* Propouštění dělnictva a zastavování práce v továrnách množí se, zejmena v odboru strojnickém v míře povážlivé. Tak na př. zaměstnává továrna Siglova ve Vídni již jen 250 dělníků, továrna na vagony v Medlinku, taktéž u Vídně, obmezila počet dělníků na 170. Dle telegramu "Deutsche Ztgu." nařídila správní rada železárské společnosti pražské aby bylo dne 20. m. m. opětně 1000 dělníků z práce propuštěno. Je to již čtvrtý tisíc dělníků, jenž se následkem nepříznivých poměrů v oboru železárském ze závodu toho v posledních měsících propouští.

Chtěli být "zvěčněni." Asi před třemi měsíci poctil elegantně oděný pán, dr. B., redaktor "der Neuen illustrirten Leipziger Zeitung," první členy pražského německého divadla svou návštěvou. Mluvil mnoho a krásně. Poukázav k nevděku tohoto světa, který se umělcům naší doby neobdivuje tak jak toho všim právem zasluhují, upozorňoval na bohyni reklamu, která kadidlem nejlichotivější chvály podkuřuje tomu, kdo v ní věří v ní se klaní, a na oltář její oběti klade. A herci dali mu ochotně své podobizny se svolením, aby je v chrámu řečené bohyně na oltář vystavil, neboť to nemělo mnoho stát, jak roztomilý pan doktor ujišťoval. Když pak uplynulo několik neděl, dodán byl ředitelstvu něm. divadla celý balík jednotlivých čísel připomenutého časopisu, v nichž byly podobizny všech herců, kteří byli přislíbili, že budou za to vděčnými, s podpisem "Vynikající členové německého zemského divadla v Praze." I byla radost mezi "vynikajícími" veliká, neboť byli zvěčněni v jednom z "nejrozšířenějších" časopisů beletristických, jak pan doktor tvrdil. Brzy na to přišli však od administrace zmíněného listu účty, dle nichž měl každý "vynikající člen německého divadla" zaplatiti—100 zl. za své "zvěčnění. Na umělce 100 zl., jest ovšem k smíchu. Nyní je zajímavá záležitost, jak "P. z P." sděluje, předmětem soudní rozepře, neboť herci a herečky německého divadla nechtěli si přece tak draze svou "nesmrtelnost" zakoupiti. — Připomenutému dru. B. podařilo prý se i několik zdejších firem ošáliti. Objednaly si totiž u něho na 80 až 100 zl. články v nichž by se jejich výrobky a zásluhy o zvelebení průmyslu a obchodu do nebe vychvalovaly. Nyní po vytištění žádá pan doktor za reklamu svou až 400 zl. Mezi ošálenými je prý také jedna z prvních zdejších firem lahůdkářských.

* Spor o manžela. Čeledín Václav P. z Dolních Gbaber byl švarný junák a mnohá venkovská dívka se zalíbením naň pohlížela snažíc si získati jeho náklonnosti. Vašíček dal přednost 20leté Anně Turečkové, která se mu oddala s celým srdcem. Následky náklonnosti té zůstaly tajny a Anna Turečkova porodila později v pražké porodnici hošíka. Od té doby byla však stále churava a konečně musila býti dopravena do všeobecné nemocnice, kde delší čas prodlela. Mezi tím namluvil si milenec její vdovu Kateřinu Štechrovou, matku tří dítek, jejichž otec přišel před pěti lety v dynamitce u Roztok o život. Od té doby brala Štechrová měsíčně 10 zl. pense. V pondne 21. m. m. měli slaviti v kostele na Prosíku po předcházejících třech vyhláškách sňatek. Před sňatkem odebrala se dřívější milenka Anna Turečkova k faráři, žádajíc ho za překažení sňatku, poněvadž má na ženicha co matka jeho dítěte největšího práva. Farář odkázal ji na zřejmé znění zákona, řka, že musí sňatek vykonati, poněvadž Turečkova obmeškala v zákonnité lhůtě podati námitky. Po té odebral se do kostela aby sňatek vykonal. Když chtěl nastávající novomanžele štolou svázati, přiskočila k oltáři Anna Turečkova a odhodivši svou soupeřku stranou, uchopila křečovitě ruku ženichovu, a zvolala hlasitě, aby ji kněz oddal. Sotva však slova pronesla, přiskočila opět Štechrova a chtěla Turečkovou, která svého Vašíčka pevně držela za ruku, stranou odstrčiti. Tato však se bránila, a tak povstala před oltářem rvačka, při níž vlasy a ruce obou soupeřek hrály hlavní úlohu. Knězi nezbylo nežli se vzdáliti. Mezi tím vynesli dva k svatbě pozvaní hoste Turečkovou z kostela a zavřeli za ní vrata, načež teprv mohl býti sňatek odbýván.

* Osmnácte let v Kartouzích. Před dvacíti lety byla v Slovči u Nového Bydžova nalezena 18letá dcera domkáře Marie K. zavražděna. Lékaři uznali, že jí někdo tupým nástrojem rozbil zadní část lebky a nějakým ostrým nástrojem pobodal na prsou. Oprávněné podezření, že vraždu tu spáchal, padlo na jejího milovníka, bohatého selského synka z téže obce, kterýž, byv povolán k soudu, bez obalu vyznal, že dívku tu skutečně zavraždil. Nabažil se zamilavaných pletek s chudou dívkou a poněvadž se měla v brzku stát matkou, chtěl se jí na dobro zbavit. Za zločin ten pykal 18 let ve vězení kartouzském. Před rokem navrátil se po přestálém trestu z vězení, udělal si opět známost se selskou dcerkou a s neděle bude s ní, jak „Č." sděluje, slavit svatbu.

* Letošní zima dostavila se dosti záhy. An nejstorší občané nepamatují se, že by na sklonku měsíce listopadu bylo napadlo v Čechách tolik sněhu, jako se to stalo letos. V Praze padá sníh, od tří dnů nepřetržitě ve dne v noci a včera leželo ho již přes stopu vysoko. Veškerá komunikace tím valně utrpěla. Osobní vlaky v Praze ústících dráh v dny ty se opozďovaly. Po silnicích nebylo možno téměř ani jeti a často byli kočové nuceni, vziti přípřež. Také pražská tramway byla včera nucena, zastaviti po celý den jízdu.

* Piják. V hostinci na Starém městě v Praze vsadil se jistý piják se svým známým, že na posezení vypije 37 holeb plzeňského piva. V úterý k večeru začal pít a do půlnoci jich vypil 29. Přítel jenž měl sázku platit, odcházeje v ten čas z hostince loučil se s ním navždy pro případ, že by jej ranila mrtvice. Tento však vypil jich místo sedmatřiciti jedenačtyřicet a časně z rána navštívil svého přítele přinášeje mu ve zdraví účet hostinského s vysvědčením, že skutečně vypil 41 holeb piva.

Četník zavražděn a za živa zahrabán.

Tyto dny byl v Čechách u Velvar od přechovávače zlodějů, jistého Behma a jeho rodiny v Ješině. Věc sběhla se asi takto: Četník Kordík ubíral se ke třetí hodině ráno z obce Kamený Most k Ješinu. Jda podle chalupy Behmovy, spatřil v ní světlo. Domníval se, že se tam snad opět zdržují pověstní zloději a chtěl je zatknouti, obávaje se, aby mu snad mezi tím neuprchli, kdyby došel dříve k starostovi obecnímu a jej o náležitou pomoc požádal. Věděl totiž dobře, že Behm, kdykoliv přechovával „vybranou" takovou společnost, míval vždy rozestavené stráže, které jej i celou společnost o každém kroku obecního starosty a četnictva zpravili dříve, než mohla býti úřadní prohlídka vykonána. Za tou příčinou potkala se prohlídka jen zřídka kdy s žádoucím výsledkem. Aby tomu předešel, odhodlal se dle všeho Kordík vraziti do domu sám, spoléhaje na svou tělesní silu a často osvědčenou osobní udatnost. Vstoupiv do světnice, spatřil tam nepochybně známé zloděje u chtěl je zatknouti. Strhla se rvačka, v níž četník tasil poboční zbraň proti Behmovi, i ostatním lupičům se bránil, poraniv je na rukou a v obličeji. Vida, že nemůže proti přesile s výsledkem se brániti, ustoupil, a když ze dveří chalupky vycházel, zasadila mu nejspíše žena Behmova, kterou sousedé líčí co ženštinu ještě zdivočilejší Behma, čepelem sekery několik ran do hlavy, čímž Kordíka omámila. Behm vida, že Kordíka opouštějí síly, přičinil se všemožně, aby jej učinil neškodným a tloukl pak do jeho hlavy sám. To vše dělo se již před domkem na silnici a na pokřik vyšli okolní sousedé z bytů. Zejmena byla očitým svědkem v domku na stráni bydlící vdova Dědková se svou dcerou. Ty dosvědčují zcela určitě, že viděly, kterak Behm vyběhl ven a tam Kordíka tloukl. Spatřiv nepovolané tyto svědky, obrátil se Behm zuřivě k nim, a vyhrožoval, že je obě také zabije, vyzradí-li jen slovíčka. Výhrůžka tato účinkovala na dceru tak, že omdlela, a matka odnesši ji do chaloupky, jala se dceru křísiti. Kordík chtěl se spasiti již jen útěkem do obce; neměl však již tolik síly, ba nemohl ani ostře nabitou ručnici více pozvednouti, nýbrž smykal ji jen za sebou. Dostal se konečně až ku stráni, ale byl tam od Behma opět přepaden a zdánlivě ubit. Behm vida, že četník leží bez sebe na stráni, odnesl jej asi dvě stě kroků daleko na zaorané pšeničné pole pana Moravce, od pěšinky asi třicet kroků vzdálené. Behm mohl sebe silnějšího člověka odnésti; jestiť o něm známo, že ačkoliv je 60 roků stár, zcela pohodlně na rameně čtyry centy unesl a tudíž snadno četníka mohl přemoci, a to tím snadněji, když měl pomocníky. Na poli vyhrabal asi půl druhého lokte hlubokou jámu a položil do ní ještě živého četníku, jenž teprv tam, jsa již úplně vysílen, zemřel. Hrozný čin ten potvrzuje dobrozdání úřadní komise. Nalezla totiž mrtvolu v jámě v takovém postavení, že opíral se Kordík oběma rukama, maje prsty a pěstě v zemi křečovitě zaryté, o dolejší vrstvu, aby tělo své mohl poněkud vztýčiti a tím snad se zachrániti. K tomu ovšem tělesné síly jeho již následkem přílišného vykrvácení nedostačily. Musil se zadusiti a vykrváceti. Soudí se však, že mohl býti zachráněn, kdyby se mu bylo ihned dostalo náležité pomoci lékařské. Prve nežli Behm vložil Kordíka do jámy, oloupil jej o zlaté hodinky, zlatý řetěz, zlatý pečetní prsten, o tobolka s 90 zl. a o tašku, z níž později jmeno „Kordík" vyřízl. Když se později po vražedníkovi pátralo, zmizel Behm, odešel zcela pohodlně ke Kamenému Mostu a Praze! Syn jeho, který byl ještě v pondělý doma, zatčen, z čehož se soudí, že súčastnil se v úterý spáchaného zločinu. On i bratr jeho byli již pro vraždu ve vazbě vyšetřovací. Ve Velvarech mělo se za to, že starý Behm zdržuje se v některé nemocnici. Noha jest bolavá a proto má v nemocnici nejlepší úkryt. Neboť již jednou, když byl stihán zatykačem, ležel v nemocnici na jiné jmeno a proto může se za to míti, že i nyní vydlužil si od některého soudruha svého průkazní listiny a zdržuje se na jeho jmeno v nemocnici. V neděli zatkli četníci roztočtí člověka ze Stor, který byl v obličeji poškrabán a odvedli jej do vyšetřovací vazby do Prahy. Má se totiž za to, že působil při zavraždění Kordíka. Vrah četníka Kordíka byl tento pondělek ve dvě hodiny odpoledne na Vyšehradě v Praze u vyrabitele kolovrátků pana M. zatčen. Po spáchaném zločinu odebral se do Prahy, věda dobře, že zde bude aspoň nějaký čas v bezpečnosti. A vskutku potuloval se v sobotu i v neděli po Praze a statně popíjel a bavil se. Vyšetřovací soudce ve Velvarech vypátral, že Behm má kolovrátek, který dal u shotovitele v Praze spravit. Oznámeno to pražské policii, která o tom opět zpravila všechny vyrabitele varhan a kolovrátků, aby zadrželi muže, jehož popis teprvé policie z časopisů byla se dozvěděla. Behm poobědvav zcela pohodlně v hostinci na Václavském náměstí, odebral se na Vyšehrad k p. M., aby si svůj kolovrátek vyplatil. Náhodou přišel k M. policejní zřízenec se zmíněným rozkazem, Spatře, že přítomný stařec má zraněný obličej, žádal jej, aby mu ukázal ruce, které byly taktéž zraněny. Na to žádal na něm průvodní listiny. Stařec mu ukázal listiny, jež zněly na Oodřejo Behma z Ješína. Zřízenec policejní jej na to zatknul. Behm šel zcela klidně, podotknuv, že má obyčejně s pražskou policií za špatné povětrnosti — malér! V 5 hodin odpoledne odevzdan byl do vyšetřovací vazby zemskému ce trestnímu soudu. Při předběžném výslechu upíral rozhodně spáchaný zločin a pravil, že téže noci nebyl ani doma. Z ukradených četníkovi peněz nalezena u něho část 42 zl.; hodinky, prstony a zlatý řetěz však u něho nalezeny nebyly.

SMĚS.

General Alex. Shaler vydal co předseda střeleckého spolku „National-Rifle Association" oběžník ku všem střelcům celého světa s vyzváním, aby se při střelbě o závod na světové výstavě ve Filadelfii zúčastnili. Střílet se bude pod dozorem výstavní komise na 800, 900 a 1000 yardů vzdálenosti. První cenou je skvostný znak americký, dar občanů spojených států.

Mnoho křiku spůsobil Tweed svým útěkem mezi advokáty, kteří hájili holubičí nevinnost tohoto arcizloděje tím, že se s nimi před svým upláchnutím co do zaplacení honorarů nevyrovnal. — Nedivíme se tomuto nářku, neboť jim upláchla ovčička i s vlnou na kterou sobě nožiky tak ostře nabrousili.

V New Yorku žalovala jistá obchodní firma paní Ehlen na zaplacení $350 za dodanou mouku, kterou její nebožtík manžel byl odebral. Paní Ehlen věděla dobře, že tento požadavek je zaplacen, nemohla však nikde nejíti potvrzení. Nastal proces, a výlohy rostly. Když soud za značných útrat již hezkou dobu trval, a odvokáti tomu žádný konec nedělali, navštěvovala paní Ehlen svého zástupce téměř každý den; tak že se tento již nemálo nad tímto obtěžováním zlobil. Když před nedávnem opět k němu přišla, radil jí ve své zlosti, aby šla domů a hledala útěchu v bibli. — Paní uposlechla, přišla domě, vzala starou rodinnou bibli a s pláčem sedla k stolu aby čtením v písmě svatém útěchu hledala. — Otevře knihu a kdo popíše její radost, když tu najednou nalezla potvrzení na zaplacení onoho dluhu. Žalobník byl donucen nejen od žaloby upustiti, ale musel taky značné útraty žalované nahraditi.

Při hrozném neštěstí parolodě Deutschland, přihodil se tento romantický kousek: Adolf Hermann, cestující druhé kajuty, vynesl 18 letou slečnu Annu Petzoldovou do lanoví kde statečně po jeho boku až do zachránění vytrvala, kdežto většina ostatních pasažérů, které buď v kajutách neb na blízku zůstaly utonula. V tomto hrozném postavení, očekávajíce téměř jistou smrt, zasnoubil se Adolf s Annou a oba byli zachráněni.

Když paroloď „Baltic" od Whibte Star Line posledně z New Yorku do Evropy plula, blížila se jednou za velmi bouřlivé noci hořícímu sudu s dehtem, který stál na vraku plachetní lodě již pouze o jednom stěžni. Na parolodi se nacházelo 245 cestujících a 100 mužů lodní obsádky, mezi kterými tento pohled veliké rozčílení vyvolal, neboť vše bylo na palubě.—Kapitán dal prvnímu důstojníkovi rozkaz by s potřebným počtem mužstva v člunu se odebral k porouchané lodi, což se tazením vlastního života stalo.—Za půl hodiny se člun navrátil přiváželje sebou kapitána a 15 mužů porouchané plachetní lodě „Oriental", která, se mezi bouří byla rozpukla, načež se vodou naplňovala, tak že se kapitán viděl nucena, dáti vysaditi ochranné čluny a onen sud s dehtem na znamení neštěstí zapáliti. Mimo těchto zachráněných byl ale ještě jeden člun s 10 muži někam od vln zahnán. Kapitán parolodě křížoval až do rána v těchto místech a podařilo se mu i oněch 10 mužů zachrániti.

Káznice v Albany u New Yorku se honosí nyní vzácnou společností. Poskytuje přístřeší a celé zaopatření těmto nobl pánům: Plukovník Des Anges, který co celní úřadník v New Yorku při pašování hedvábného zboží celní pokladnu o sta tisíce byl připravil, pan Ex státní senator Graham, který jednu banku o $135.000 ošulil; pan bankovní pokladník Sainter, který banku „Atlantic" v NewYorku o $70.000 okradl; pan major Dodge, který co jednatel výslužného $300 000 spronevěřil; pan Charles Phleps, který co výpomocný pokladník státní kasu o $350.000 ohnul.

Advokat Nathan C. Kouns, za času občanské války mojorem jižních odbojníků, připomíná z doby otroctví tuto událost. „V právnické praxi měl jsem ponejprv hájiti jistou mladou Černošku jmenem Čelia, která v Callaway County byla věšena, proto že svého pána zabila, když jí tento učiniti chtěl násilí. Tehdejší soud ce Wil. A. Hall vykládal zákon v ten smysl, že vlastník otrecké dívky nemůže býti trestán, když se na svém majetku násilí dopusti."

Strousbergovi počíná býti v Moskvě krušno. Kdežto se před nedávnem ještě vnejpohodlnějším přepychu takřka válel, poukázáno mu nyní v Moskvě jiné tužší vězení, které se naleží v kasematách moskevských, kam se jenom nebezpeční vězňové zavírají. Okna jsou silnými mřížemi opatřená a u dveřích, jinými zámky zavřených, visí ještě těžký visací zámek zvenčí a nikdo nesmí Strousberga nyní navštíviti. Dle pražského Pokroku má tento král švindlerů nejlepší naděje na deportaci do Sibiře. V Berlíně je už vystavěn v panoráně co vosková figura.—Bylo by zajímavé věděti, zda-li se tento milionář za svého pobytu v Čechách naučil české národní písni; „O Velvary, o Velvary—" mohl by si tam v Sibiři přece některou dlouhou chvíli s ní zahnati.

Dle zpráv z rusských časopisů nalezeny byly při prohledávání vojenských ve stepách východně od kaspického moře, zříceniny města, které doposud známé nebyly, a dle nichž se souditi dá, že zde bylo četného obyvatelstva usazeno. Russtí důstojníci opsali nalezené nápisy, které se předloží učencům k rozluštění. Ve všech města jsou ještě dosti zachovalé a nákladné vodovody a výtečná voda k pití.

Žert a pravda.

Na burse V . . . ské upozorňoval jistý pán jednoho baronisirovaného špekulanta, že mu malý chlapec krade z kapsy šátek, načež bursovník odpověděl s úsměvem: „Nechme jenom tomu chlapci tu radost—vždyť jsme my také s málem začínali!"

• • •

„To jsem měl namahavou práci, pane kolego!"
„Což pak to bylo?"
„Porod!"
„Jak pak dopadl?"
„Poměrně dobře, matka je mrtvá, dítě je mrtvé, avšak doufám, že otce zachráním!"

• • •

Jednoho bednáře soužili zákazníci neustále správkami starého nádobí, a málo kdy se stalo, že někdo něco objednal. „Avšak já byl trpělivý, myšel jsem," vypravoval bednář dále, „až tu jednou jistý starý lakomec prijde, přinese mi špuntovou díru abych mu k ní udělal nový sud. Tu jsem ale měl tě bednařiny dost a pověsil jsem celé řemeslo na hřebík!"

• • •

„Nu kmotře, kam se ženete?"
„Jdu do božího kostelíčka, bych se pomodlil k sv. Antonínu, aby moje právě vdaná dcera Marie taky nějakou rodinou požehnána byla!"
(O rok později.)
„Nuže, jakpak kmotře, pomohla modlitbička, pomohla?"
„I božinku, ba právě že pomohla,—ale sv. Antonín mně dobře nerozuměl, na místě Marie byla má svobodná dcera Kačenka požehnána!"

• • •

„To ale není dobře od Tebe příteli, že mně nechceš ani těch mizerných pět dolarů půjčiti, mezi dobrými přáteli má vždy jeden druhému nápomocným býti!"
„Ano, Ty ale jsi náhodou vždycky ten druhý!"

• • •

„Jak se Vám líbí podobizna mé ženy?"
„Výborně, ta je jistě k mluvení nápodobena!"
„Mně by to ale bylo milejší, kdyby byla nápodobena—k mlčení!"

• • •

James Tilley byl po celou řadu let nejvýbornější lodivod v Bostonu, byl ale velmi škaredý a měl zejmena veliký hrb.—Jednou vedl anglickou fregattu z přístavu, a jeden anglický důstojník zvolal na něho žertem: „Co pak to visí za roztomilý kopec na Vašich zádech?"
„To je Bunker Hill, Sir!" odvětil ironicky lodivod;—jak známo vrch, u kterého Angličané od Amerikánů na hlavu poraženi byli.

• • •

Jistého ferinu odsoudil soudní dvůr, sestávající ze soudce a dvou přísedících. Po ohlášení rozsudku pravil ferina: „Mne odsoudilo 100 soudců! Předseda to je 1 a dva přísedící to jsou O O."

• • •

Mladá, prostořeká dáma, která slyšela, že vzdělanost národů se nyní měří dle množství spotřebovaného mýdla, tvrdila sama o sobě, že ho potřebuje každý týden půl libry.—„Žádný div!" podotkla druhá, poněkuď rozdrážděná dáma; „ona se musí velmi často mýti, poněvádž do všeho strká svůj nos!"

• • •

Velmi tlustý pán jel ve společnosti mladé dámy v poštovním voze přes hranice. „Slečno, snad nemáte něco, co by podlehalo clu?" pravil tlustý pán velmi zdvořile. „Slídiči celní jsou na této stanici velmi přísni. Máte-li něco podobného, pak se mějte velice na pozoru!" Mladé děvče počalo se na celém těle třásti, a přiznalo se, že má pod punčochou kolem lejtka 30 loket hedvábných pentlí ovinutých, a tázalo se, jestli s tím asi proklouzne? — „O, bezpochyby," odpověděl tlustý s šelmovským úsměvem.— Vůz zastavil a úřadníci celní přistoupli k němu.—Tlustý pán hned na ně mrkal, aby dívku prohledali. —Blednoucí dívka zapírala, tlustý pán ale pravil: „O jen nedělejte žádných okolků, vždyť jste se mi přiznala, že máte 30 loket hedvábných pentlí pod punčochou kolem lejtka ovinutých." Dáma musela z vozu, byla donucena clo i pokutu zaplatiti a pak se jelo zase dále. Každý si může pomyslit jaká as zábava ve voze byla. Potrestaná zlostí plakala. „Milé dítě," pravil pán, „nezlobte se na mne, já musel odvrátiti pozornost celníků ode mne, neboť moje zdánlivá tloušťka pochází od 3000 loket hedvábných pentlí, které jsou kolem mého těla ovinuty,—Dostanete na místě ztracených třicet, celých čtyřicet loket hedvábných pentlí a k tomu úplnou náhradu pokuty!"

• • •

„Moje matka si nechala včera trhati zub," vypravovalo malé děvčátko druhému, „a tu měla takovou bolest, div se nářkem nezbláznila!"
„To je podivné," pravilo druhé děvčátko, „moje maminka zas nemiti nikdy nějakou bolest, a přece si vyndává každinký večer všechny zuby a ráno si je zase zasadí!"

• • •

Vévoda z Marlborough vycházel jedenkráte ve velmi dobrém naladění z brány londýnského vězení Tower, když ho tu zastavil jeden otrhanec: „Dobrý den, pane vévodo! Mám Vám něco nového pověditi?"—„Nuže?"—„My oba jsme nyní jistě byli ve všech anglických vězeních."—„Kterak to, milý příteli? Vše co já vím, je Tower jediné vězení v Anglii které jsem viděl."—Zcela dobře, všechny ostatní ale jsem viděl já," odvětil otrhanec.

• • •

„Ale slečinko, copak mně to dáváte za malou porci zmrzliny?"
„Vy přece nebudete za Váš čtvrťák tolik zmrzliny chtít, abyste po ní mohl běhat na želízkách!"

• • •

Otec: „Nuže, Edáčku, teď jsi už ze školy vyšel, vyrostl jsi a je čas aby se něčemu vyučil, tedy pověz mi, co bysi se nejraději naučil?"
Syn: „Tatínku, když se tedy něčemu učit musím, tak bych se nejraději naučil hrát—kulečník!"

• • •

I Clerk: „U nás v štoru je dvanáct clerků, a ty vykouří denně za 24 dolarů doutníků!"
II Clerk: „Hm, to jsou štrachy; u nás se každodenně utrží za popel z cigár, které clerkové vykouří jenom 25 dolarů!"

• • •

Sedlák: „Salamoune! Vy jste mne napálil s tím limlem!"
Žid: „Wie hajst, napálil!"
Sedlák: „Sotva jsem ho měl tejden, a už zdechnul!"
Žid: „Tho je podivné, u mne to neudělal ani jednou!"

• • •

„Že Tě to Jindřichu nemrzí, Ty přece celý boží čas nic nepracuješ."
„O prosím, dělím se o práci se svým otcem; otec můj ale má tolik práce, že sobě celý den ani odpočinouti nemůže, a tak jsem tuto práci převzal sám, a odpočívám od otcovi práci!"

Povstání v Bosně a Hercegovině.

(Od zvláštního zpravodaje.)
"N. L."

O poměrech v Bosně píše zpravodaj vídeňského „N. W. T.": Byl jsem v hlavním táboře vojvody Miliče, t. j. v Pastirevě Planině a přesvědčil jsem se, že Turci vskutku nemohou zmoci povstání a že povstání nehoden časovou nejen neutrpělo, ale co se bude zdáti nemožné, že značně se rozvynulo.

Co se týče prvého, není třeba velikého bystrozraku, aby se každý přesvědčil o úplné malomocnosti „jasné" Porty. Ne že by se nedostávalo Turkům vojska a zbraní, naopak vrchní velitel bosenský velí 11.500 dobře ozbrojeného vojska a má 6 baterií tažených děl. Ve Višegradu, Sěnici, Velikém Zvorniku, Baňa-Luce a v Travniku jsou silné posádky. Dobře ozbrojené, zřízené a náborem a spíži poněkud opatřené čety povstalecké jsou však jen tři a sice v pohoří Kozarac, na Drině a v Pastirevě Planině. Počet všech povstalců v Bosně obnáší sotva 1350. A přece nemohou je Turci zmoci! To se dá vysvětliti tureckými financemi. Vláda turecká má v míru 240.000 mužů vojska. Z těch nedostal po 19 měsíců nikdo haléře. O spíži pro vojsko se nikdo nestará. Viděl jsem v Kostajnici turecké řadové vojsko, jež bylo boso a ověšeno cáry. Po dva měsíce nedostal žádný voják ani sousto masa; ale onde dostává vojsko ještě rýž. ostatně jest jeho výhradní potravou chleb. Rozumí se samo sebou, že tito „bojovníci proroka" se nežnou do boje. Teprve před několika dny nechtěly dva prapory vojska opustiti Sarajevo a táhnouti na povstalce; povstalcům se tito vojáci nepostaví skoro nikdy.

V bitce, jež byla 15. m. m. svedena na Pastirevu, zahodili turečtí vojáci na první výstřel své pabodovky.

Četa Miličová ostatně vypadá dosti slušně. Všichni skoro povstalci měly kožichy, dobré opanky a velmi silné půlochy. Pod svrchním šatem měli mnozí kabátce teplé. Šatstvo to jest většinou dar mezinárodního spolku ku podpoře raněných. Vedle toho došla značná podpora z Ruska, z Paříže, ze Švýcar a z Itálie. Za to jest potrava povstalců dosti skrovná, o jakosti ani nemluvím. Ozbrojeni jsou většinou belgickými puškami, pistolemi a handžáry.

Řím a povstání. Již častěji jsme k tomu poukázali, jak se zachovali katolíci v Bosně a Hercegovině k povstání. Když v Hercegovině vypuklo povstání, byly to ovšem zejmena katolíci, kdož se postavili se zbraní v rukou proti Turkům. Záhy však složili zbraně na pokynutí z Říma a přemlouvání svého biskupa. Od té doby postavili se katolíci zejmena v Bosně skoro bez výminky na stranu Turků.

Ubohá ráje má se po vůli svých duchovních pastýřů státi opětně ovečkou, o jejíž vlnu by se dělil římský mnich s vyžilým Turkem. Ano, stranictví toto jde tak daleko, že listy Turkům nadržující tak zejmena nejnověji německ. „Köln. Z g." volají celou Evropu na pomoc Turkům, odvolávajíce se na to, že obyvatelstvo mohamedánské a katolické, jež jest spokojeno s vládou posavadní, tvoří většinu v zemi a jen pravoslavná menšina že bouří proti vrchnosti, jež jí jest bohem ustanovena! Na důkaz toho, že hlavy podruhé se ozývající skutečně pouhou pravku o rejdech římských mezi Jihoslovany vypravují, uvádíme toto. V čísle úřadního časopisu „Bosna" ze dne 27. října (8. listopadu) oznamuje se doslova takto: „Niko aga a Iva aga, latinici (katolíci), členové baňalackého medžlisu (soudu), kteří v čele velikého množství katolíků spolu s vojskem bojovali proti buřičům a tím svou věrnost k [illegible] vládě osvědčili, obdrželi řády medžidije V. tř.

dy." Ti, kdož nebohý lid slovanský v Bosně k takovýmto skutkům vedou, nejsou zajisté jeho přátelé!

Opravy v Hercegovině. Přinesli jsme již zprávu, že vláda turecká rozdělila Hercegovinu na dva správní kraje a že jmenovala křesťana Kostana-efendije guvernérem. Vedle něho jmenováni ještě tito křesťané úředníky: Simo Margeta sudím v Gabele; Stojan Nikič bimbašou (náčelníkem policie) v Gacku; Nikolič efendi kajmakamem (politickým správcem) v Pivě. Jsou to ovšem po většině křesťané jen dle jmena, Armeni neb Řekové, nepřátelé Slovanů. Pouze v Nevesinje jmenován kajmakamem pravoslavný Srb Michal Radovič, avšak týž sotva přijme úřad mu nabídnutý, jestiť náčelníkem — čety povstalecké. Vedle toho vypracovala vláda turecká pro Hercegovinu návrh oprav v nichž slibuje hory doly — vojsko i policie mají býti z polovičky křesťanské a t. d.

Tržní hlídka.

Ve středu dne 29. prosince.

Trh peněžní.

Zlato	1.13
Úpisy Spolkové:	
U S 6's od '81 platí	124½
U S 5-20 od '64	
U S 5-20 od 1865	115¼
U S 5-20 '65 nové	119½
U S 5-20 1867	122½
U S 5-20 od 1868	122½
U S 10-40	116½
U S 5s	116½
U S 6	122½

Úpisy státní:

Missouri	101	Virginia st.	39
Tennessee	48½	N Carolina	29
Tenn. n.	47	N Car. nové	11
Virg. nov	40		

Úpisy železniční:

Western Union Ex.	73¾
Pacific Mail	38½
N Y Central	103¼
Erie	15½
Harlem	
Michigan Central	55
Pittsburg	90
Northwestern	38
Rock Island	103¾
St. Paul	33½
Wabash	3
Fort Wayne	98½
Terre Haute	5
Ohio & Miss.	16¼
Lake Shore	59¼
Indiana Central	3½
Illinois Central	95½
Union Pacific	72
" " bonds	102

Trh plodinný.

CHICAGO.

MOUKA — 725—7.75
PŠENICE —jarka č 1.
č 2. 85—96
KUKUŘICE západní 75—18½
Žito 67½—68
Ječmen 81½—83
OVES — 29—30c.
VEJCE — 24—25c. tucet.
MÁSLO — západní 14—22c.
SÁDLO — 12.20
SLANINA — $19.20
PÁLENKA —

ST. LOUIS.

MOUKA — 450—750
PŠENICE— č 11. 1.28—
západní červená 1.38—140
KUKUŘICE — smíšená 42.
OVES — č 11. na 22½c
ŽITO — 67—
PÁLENKA —
SLANINA — $21.50
SÁDLO — $12.50

Trhy evropské.

LIVERPOOL, 29. pros.

(Angl. peníze platí: 1£ [libra sterlinka] je $5.00; 1 s [šiling] je 25 centů; 1 d [peny] jsou 2 c.)

Mouka	26s	25s6d
Pšenice jarka	9s8d	10s3d
Pš. kaliforn.	10s6d—	11s11d
Kukuřice	33s3d	
Slanina	51s	
Bavlna middling		7d
Bavlna Orleans		7⅛d

PRAHA, D. 30. listp.

Pšenice míra	88 lib. zl.	4.20—	6.00
Žito	" 82 "	4.20—	4.90
Ječmen	" 76 "	3.26—	3.60
Oves	" 47 "	2.30—	2.84
Zemčata	" od zl.	1.60 do	1.70
1 lib hovězího švého		20—28 kr.	
" vepřového "		25—33 kr	
Kopa vajec zl.		1.60—	1.70
1 libra másla		68—70 kr.	
stříbro zl.		104.25	

Ayer's SARSAPARILLA

[illegible]

DR. J. C. AYER & CO., LOWELL, MASS.
[illegible]

NAŠE NOVĚ ZAŘÍZENA
TISKÁRNA
jest největší na celém západě.
[illegible]
Má všechny druhy písem
A RYCHLE OBSTARÁVÁ
veškeré tiskové práce
Velké parni lisy
[illegible]
☞ Knihy, [illegible]
[illegible]
VKUSNĚ, RYCHLE A LEVNĚ.
Stanovy a velké plakáty
[illegible] RYCHLEJI a LEVNĚJI [illegible]
ČESKÁ,
ANGLICKÉ a
FRANCOUZSKÉ.
[illegible]
Office: 138 Farnham Str.
Omaha, Neb.

DOBRÝ LÉK PRO NEDOBRÝ ŽALUDEK!
ČLOVĚK SVÝM VLASTNÍM LÉKAŘEM
FRAZIER'UV VYTEČNÝ LÉK!
[illegible]
"Frazier's Root Bitters,"
[illegible]
G. W. FRAZIER,
Cleveland, Ohio
[illegible]

1875
OMAHA and SAINT LOUIS
SHORT LINE.
Dráha
KANSAS CITY, SAINT JOSEPH a OMAHA.
[illegible]
Geo L. Bradbury, General Agent.
Jos. Teabain, Passenger Agent.
J. F. Barnard, Gen'l Sup't, St. Joseph, Missouri.

AUGUST WEISS
KONSULÁRNÍ JEDNATEL
[illegible]
Salo 510 na 12. ulici, mezi ulicema Farnam a Douglas,
OMAHA, NEB.
[illegible]
Směnky a úvěrní listy
[illegible]
Dědictví a jiný majetek
[illegible]
LÍSTKY na LODĚ
[illegible]